

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنیت های طرحواره ای و درمان هیجان مدار بر سازگاری هیجانی زوج های تازه ازدواج کرده دارای تعارض

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های مشاوره، دوره 23، شماره 89 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

رامین لطافتی بریس - (Ph.D. of Counseling, Department of Psychology and Educational Sciences, University of Mohghegh Ardabili, Ardabili, Iran. raminlb21@gmail.com)

حسین قمری کیوی - (Corresponding Author) Ph. D. in Counseling, Professor, Department of Counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Mohghegh Ardabili, Ardabili, Iran.

احمدرضا کیانی - (Ph. D. in Counseling, Associate Professor, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Mohghegh Ardabili, Ardabili, Iran. ahmadreza_kiani@yahoo.com)

علی شیخ الاسلامی - (Ph.D. in Educational Psychology, Professor, Department of Counseling, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Mohghegh Ardabili, Ardabil, Iran. a_sheikholslamy@yahoo.com)

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این پژوهش، مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنیت های طرحواره ای و درمان هیجان مدار بر سازگاری هیجانی زوج های تازه ازدواج کرده متعارض بود. روش: این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون چندگروهی با گروه کنترل و پیگیری بود. جامعه آماری این پژوهش، شامل همه زوج های دارای تعارض زناشویی با کمتر از شش سال ازدواج بود که در شش ماهه اول سال ۱۳۹۸ به مراکز مشاوره خصوصی و دولتی در شهرستان آستارا مراجعه کرده بودند. نمونه گیری به صورت دسترس و با جایگزینی تصادفی انجام گرفت و از میان متقاضیان مشاوره زوجی، ۳۰ زوج به روش نمونه گیری در دسترس و گمارش تصادفی در سه گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ابزار به کاررفته در این پژوهش، مقیاس سازگاری هیجانی رابیو و همکاران (۲۰۰۷) بود. در این پژوهش، مداخلات گروهی ذهنیت های طرحواره ای طی ۱۲ جلسه ۹۰ دقیقه ای و درمان هیجان مدار (مدل محکم در آغوشم بگیر) ۱۰ جلسه ۱۲۰ دقیقه ای و در چارچوب پروتکل مدون، پس از اعلام علاقه مندی اعضا و کسب رضایت از آنها جهت شرکت در جلسات، مطابق برنامه تنظیمی، اجرا گردید و پس از گذشت ۳ ماه از پایان مداخلات و انجام پیگیری، فرضیه ها با استفاده از کووا ریانس چندمتغیره با اندازه گیری مکرر تحلیل شدند. یافته ها: یافته ها نشان داد درمان مبتنی بر ذهنیت های طرحواره ای و درمان هیجان مدار به طور جداگانه، در مقایسه با گروه کنترل، مولفه های فقدان نظم بخشی ($P < 0.05$) و فقدان امیدواری ($P < 0.01$) را کاهش داده و در حالت کلی نیز سازگاری هیجانی را در همسران تازه ازدواج کرده به صورت پایدار افزایش می دهند و بین اثربخشی این دو شیوه مداخلاتی بر مولفه های سازگاری هیجانی تفاوت معناداری وجود ندارد. نتیجه گیری: می توان درمان مبتنی بر ذهنیت های طرحواره ای و درمان هیجان مدار (محکم در آغوشم بگیر) را برای بهبود سازگاری هیجانی زوج های دارای تعارض زناشویی به کار بست.

کلمات کلیدی:

سازگاری هیجانی، Schema Mode therapy, Emotional-focused therapy, Emotional adjustment, ذهنیت های طرحواره ای، درمان هیجان مدار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2023454>



